


KOLOSSALE KALKOENEN

Tekst en foto's: Andrea Spencer



Hier, in de heuvels van Wales, kan je samen met het geblaat van de schapen ook regelmatig het geklok van kalkoenen horen. Deze kalkoenen zijn niet bestemd om in de pan te belanden, maar zijn mijn dierbare huisdieren. Wij wonen op een kleine boerderij in Noord Wales, en behalve een stuk of 100 raskippen houd ik ook 9 'zuivere' raskalkoenen.

Mijn interesse in kalkoenen werd destijds gewekt door een advertentie voor Bronskleur 'Poults' (zoals jonge kalkoenen genoemd worden) in onze plaatselijke krant. Uit nieuwsgierigheid besloot ik om eens te gaan kijken.



De kalkoenen die ik daar op het erf van de eigenaar zag, waren zó prachtig; de hanen liepen te pronken tussen de hennen en ze waren werkelijk schitterend om naar te kijken, met al hun ronddraaiende gepronk. Ik ging meteen voor de bijl, koos een groot en een klein kuiken uit (hopelijk een haan en een hen) en keerde huiswaarts met mijn eerste paar 3 weken oude kalkoenen. Ik kreeg

ook nog 2 kalkoeneneieren mee van de boerin, dus zo'n 4 weken later had ik nóg 2 kuikens, wederom een grote en een kleine.

Maar wat nu? Hoewel ik een voorstander ben van het principe dat men zijn eigen voedsel moet 'kweken', moet ik eerlijk zeggen dat ik het toch wel erg moeilijk vind om de nek te draaien van iets van je vanaf kuikenleeftijd hebt opgefokt, zeker als dat op een zo kleinschalige wijze gebeurt. Ik denk dat het heel anders zou zijn als ik er 100 zou hebben, maar dat was niet het geval, nee, in dit geval waren de kalkoenen bestemd als 'huisdieren'.



Inmiddels had ik dus 2 paar Bronskleur kalkoenen, en omdat ze van jongs af aan samen opgroeiden, vochten de hanen niet, al was de een beslist wel dominant over de ander. 's Nachts slapen mijn kalkoenen samen met de kippen in de schuur.

Kalkoenen hebben veel ruimte en ook een veel grotere stal nodig om in te leven dan kippen; hoewel ze – als je ze niet hebt gekortwiekt - 's nachts liever in de hoogste boom gaan slapen dan in een hok. Ze nemen hier, in mijn hok, veel ruimte in



beslag op de zitstokken en kunnen echt lelijk doen tegen een kleiner dier, dat probeert tussen hen in op stok te gaan. Ik heb ook wel verschrikkelijke verhalen gehoord over valse kalkoense hanen die hun eigenaar aanvielen, maar de mijne

zijn 'met de hand' grootgebracht en zijn vriendelijk en tam.

Hier in Groot Brittannië is er een ruime keuze in kalkoenenrassen, van de Witte kalkoen tot de Buff, Bronskleur, Norfolk Black en Pied, om er maar eens een paar te noemen. Hoewel ze niet algemeen zijn, is er toch wel aan te komen, zeker als je lid wordt van de Turkey Club UK; via hen is het gemakkelijker om aan goed fokmateriaal te komen. De Turkey club is een fijne club; ze geven 4x per jaar een nieuwsbrief uit en maken de standaardbeschrijvingen van de verschillende rassen. Er is een lijst voorhanden met namen van fokkers en bovendien hebben ze een super-

website <http://www.turkeyclub.org.uk/index.htm> met de mogelijkheid om een vraag te stellen, mocht je problemen met je kalkoenen hebben. Gelukkig is er meestal wel iemand die ook wel eens zo'n probleem gehad heeft, en 'online' advies zal geven.



Terugkomend op mijn eigen foktoom: Ik heb nu 9 kalkoenen, 5 Buffs en 4 Brons-kleurige. De laatste 3 jaar varieerde dit aantal wel wat, omdat we telkens jonge dieren er bij kregen, maar daar ook weer van verkochten. Om zeker te zijn van ras-zuivere nakomelingen, worden de twee rassen gescheiden gehouden. De hennen leggen ongelofelijk goed; nu ik dit schrijf is het augustus en nog altijd heb ik bijna elke dag 3 eieren van mijn 3 buff hennen! Ik geloof dat ze gemiddeld zo'n 85

eieren per seizoen kunnen leggen, maar de mijne hebben het beter gedaan dit jaar! De hennen begonnen in april te leggen, en gaan nu, 4 maanden later nog stug door. Ze leggen hun ei in een grote kist die op een rustig plekje achterin de tuin staat, hoewel ze ook wel eens zelf ergens een nest maken; ik vond wel eens 15 eieren verstopt onder de grond! Deze eieren worden verkocht als broedei, maar ze kunnen ook gebruikt worden in de keuken; je kan er onder andere de heerlijkste 'sponge cakes' mee maken!



Mijn kalkoenen zijn 'niet verbeterd', dat wil zeggen, dat ze niet speciaal gefokt zijn om snel te groeien en een enorme hoeveelheid borstvlies te kweken. Ze zijn slanker

en langer dan de bijna vierkant ogende verbeterde kalkoen. Ze groeien langzamer, en –zo zegt men - smaken ook veel lekkerder, maar dat zal ook een kwestie van persoonlijke smaak zijn.

Omdat de hanen nu meer dan 18 kilo wegen, zijn de hennen beschermd tegen de amoureuze toenaderingen van de haan middels het dragen van leren zadeltjes, die op hun rug bevestigd zijn met bandjes die onder hun vleugels door gaan. Ze zijn 21.5 cm bij 24 cm en hebben aan een kant een opstaande rand van stijf leer als houvast voor de haan. Wie ooit die erge beschadigingen heeft gezien op onbeschermd hennerruggen, zal net als ik van mening zijn dat zo'n zadeltje echt nodig is, als je beide seksen bij elkaar laat lopen. Hier in Wales is een aardige zadelmaker, die ook leren zadeltjes voor kalkoenen maakt voor een zacht prijsje.

(Te bestellen bij: Jones saddlers - 01691 652822)



Kalkoenen met zadeltje.

Links: het zadeltje.

Onder: de onderkant ervan.



Ik heb veel geluk met mijn kalkoenen, want ze hebben nog nooit een ernstige ziekte gehad.

Blackhead (histomoniasis) kan echter een probleem zijn voor elke kalkoenenhouder. (Black head geeft niet, zoals de naam doet vermoeden, een zwarte kop, maar

is een protozoïsche infectieziekte, die vanaf het moment dat je in de gaten hebt wat aan de hand is, vaak al binnen een paar uur dodelijk kan zijn.)

De symptomen zijn: lusteloze dieren die niet willen eten, gewichtsverlies, en het meest duidelijke teken: geelgekleurde diarree. Sinds het verbod op het geneesmiddel dat deze afschuwelijke ziekte goed kon genezen, hebben de kalkoenenfokkers de grootste moeite om dit probleem onder controle te krijgen. Via dierenartsen is er wel een ander middel verkrijgbaar, maar voor zover ik weet, blijft het toch voor veel fokkers een groot probleem. Regelmatig een wormenkuur geven werkt preventief. Goede verzorging is het allerbelangrijkste, en net als al mijn andere dieren, worden de kalkoenen elke week nagekeken op parasieten, verwondingen enzovoort. De stallen worden wekelijks goed schoon

gemaakt, met een 'pluimveevriendelijk' desinfecteermiddel bespoten en voorzien van nieuw strooisel.

Er komen hier nogal wat mensen over de vloer die kippen willen aan schaffen, maar jammer genoeg begint het merendeel meteen geluiden van afkeer te maken als ze de - in mijn ogen prachtige - kalkoense hanen en hennen zien rondstappen tussen de kippen. Maar als ze wat langer kijken, beginnen ze te genieten van het schouwspel van de pronkende kalkoenshanen, en vaak vragen ze dan toch of ik er een paar wil verkopen of broedeieren voor ze heb.



Nog steeds geniet ik zó veel van mijn kalkoenen, dat ik tegen iedereen die er de ruimte voor heeft, zou willen zeggen: neem ook eens kalkoenen!

Copyright ©2005 Aviculture Europe. All rights reserved by VBC

*Er bestaan zoveel soorten en kleuren pluimvee,
en hanen en hennen zijn zo grappig!
Het is een verrukking om ze te tekenen;
met precisie,
maar ook met een vleugje humor en fantasie.
Neem maar eens een kijkje op mijn website.*



<http://users.skynet.be/imagexpression>